

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Tak. Så er det fru Elisabeth Arnold. Og jeg vil gerne opfordre til, at man respekterer, når den røde lampe lyser.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Nu har hr. Holger K. Nielsen flere gange brugt udtrykket et Europa i flere rum eller et Europa i flere hastigheder, og jeg er helt alvorlig, når jeg synes, det er en meget, meget farlig udvikling, hr. Holger K. Nielsen beskriver her, for er det ikke netop det, der advarer så meget imod fra venstrefløjens side, når Joschka Fischer i Tyskland siger, at vi må have et kerneuropa, som er tættere sammen end resten af Europa, som er fodslæbende?

Den udvikling, vi er bange for, er jo netop, at et Europa i flere hastigheder udvikler sig til et Europa, hvor der er A-medlemslande og B-medlemslande, og som vil genoplive de gamle skillelinjer i Europa mellem stormagter og dem, der er i randområderne.

Kan SF slet ikke se farerne ved en sådan udvikling, som et Europa i flere rum, et Europa i flere hastigheder vil udvikle sig til, nemlig et Europa med nye skillelinjer. Er det det, SF vil med et nej?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Nu synes jeg, vi er ved en meget spændende diskussion.

Vi tog ikke afstand fra Joschka Fischer, jeg var faktisk den eneste, tror jeg, i debatten her i Danmark, som ikke tog direkte afstand fra Joschka Fischer. Jeg sagde, at det var nogle spændende ideer; han var kommet med, også ud fra, at hvis der er demokratisk flertal i nogle lande for at gå meget langt i integrationsprocessen – og det er der uden tvivl i Tyskland, det er der uden tvivl i andre europæiske lande – så synes jeg ikke, at vi kan blokere for, at de skal have lov til at gøre det. Det er også det, der ligger i det nationale kompromis med: at vi ikke vil forhindre de andre i at gå videre. Men så skal vi også finde en plads til os, hvor der ikke er demokratisk flertal for den meget vidtgående integration.

Det, der ligesom er hele pointen, er, at der er visse lande, der ikke vil være med i den vidtgående integration, der er andre lande, der ikke kan være med i den vidtgående integration. Og det, der er øvelsen, er at få Europa til at spille

sammen med alle de forskellige forudsætninger, der er mellem de lande, der enten ikke vil eller ikke kan være med. Og derfor bliver man før eller senere nødt til at acceptere begrebet Europa i flere rum, for det er den eneste måde, hvorpå vi kan få Østeuropa ind.

Det er ikke nye skel; tværtimod er det en forudsætning for at ophæve gamle skel, at vi får den integrationsstrategi.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

O.k., et Europa i flere rum; det er så det, det handler om. Så vil jeg gerne spørge SF, hvad det er for nogle rum, SF vil bo i. Er det køkkenet eller spisestuen, soveværelset eller kulkælderen, eller er dette billede ikke blot opfundet for at tilfredsstille SF's euronegative bagland, som helst vil ligge i et telt ude på græsplænen og komme ind en gang imellem for at se, om der er mad i køleskabet.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Meget morsomt, meget morsomt, det svarer næsten til, at jeg hørte en tale på vores landsmøde, hvor der var en, der sagde, at det at være for ØMU'en svarer til, at man vil varme et stort hus op ved at have en termostat, der ligger i Frankfurt. Så noget med huse har det her da at gøre, ikke!

Men jeg kan da fortælle, at jeg faktisk skrev en bog om det her helt tilbage i 1983. Jeg skal nok sende den til fru Elisabeth Arnold sammen med vores partiprogram, så hun kan blive orienteret om, hvad debatter i SF går ud på. Det er en debat, vi har haft, og jeg synes, det er en spændende og en væsentlig debat, en ansvarsfuld debat om, hvad man skal med det fremtidige europæiske samarbejde. Jeg indrømmer, at det ligger lidt ud over den tænkning, der er hos regeringspartierne, nemlig at vi bare skal være med; det er frygteligt, hvis vi ikke er med i det hele. Vi skal være med bare for at være med, og vi skal være med ved bordet bare for at være med ved bordet.

Det, vi siger, er, at det jo kan være, at der er nogle borde, som vi ikke vil spise ved, for det bryder vi os ikke om. Så er der andre borde, hvor vi gerne vil spise ganske, ganske godt, og hvor vi skal have indflydelse. Det synes jeg er en Europavision, der ligger ud over det, som regeringen tænker. Det ved jeg da udmærket godt. Men måske kunne man bede også Det